

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 6 lutego 1951 r.

w sprawie ustalenia typów i kategorii uspołecznionych zakładów gastronomicznych.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie zakresu działania Ministra Handlu Wewnętrznego (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 62) zarządza się, co następuje:

W gospodarce uspołecznionej ustala się następujące typy zakładów gastronomicznych:

- a) restauracje,
- b) jadłodajnie,

- c) gospody,
- d) bary,
- e) bary mleczne,
- f) kawiarnie,
- g) cukiernie,
- h) bufety.

§ 2. 1. Restauracją jest zakład gastronomiczny, wydający śniadania, obiady i kolacje, bądź tylko obiady

i kolacje w szerokim asortymencie oraz prowadzący sprzedaż dań gorących i zimnych w szerokim asortymencie, jak również sprzedający do spożycia na miejscu towary monopolowe i inne towary spożywcze w zakresie niezbędnym do uzupełnienia obsługi konsumentów.

2. Jadłodajnią jest zakład gastronomiczny, wydający w ograniczonym asortymencie obiady, uprawniony także do wydawania śniadań i kolacji, bez wyszynku alkoholu, oraz sprzedający do spożycia na miejscu towary monopolowe (oprócz napojów alkoholowych) i inne towary spożywcze w zakresie niezbędnym do uzupełnienia obsługi konsumentów.

3. Gospodą jest zakład gastronomiczny, prowadzący w ograniczonym zakresie sprzedaż dań gorących i zimnych, uprawniony także do wydawania obiadów oraz sprzedający do spożycia na miejscu towary monopolowe i inne towary spożywcze w zakresie niezbędnym do uzupełnienia obsługi konsumentów. Gospody mogą być uruchamiane i prowadzone w miejscowościach położonych na terenie gmin wiejskich, osad i małych miasteczek w zasadzie przez gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska“ i posiadają prawo prowadzenia także pokoi noclegowych.

4. Barem jest zakład gastronomiczny, wydający potrawy barowe i sprzedający do spożycia na miejscu towary monopolowe i inne artykuły spożywcze w zakresie niezbędnym do uzupełnienia obsługi konsumentów. Bar nie może posiadać sal dla konsumentów, powinien jednak posiadać urządzenia, umożliwiające spożycie na miejscu potraw i napojów.

5. Barem mlecznym jest zakład gastronomiczny, wydający gorące i zimne napoje mleczne oraz prowadzący sprzedaż przetworów mlecznych i nabiałowych jak również pieczywa w zakresie niezbędnym do uzupełnienia obsługi konsumentów.

6. Kawiarnią jest zakład gastronomiczny, prowadzący sprzedaż napojów gorących i zimnych, ciastek, lodów i wyrobów cukierniczych, uprawniony także do wydawania śniadań i podwieczorków oraz sprzedaży napojów alkoholowych, stanowiących uzupełnienie do wydawanych napojów podstawowych i ciast.

7. Cukiernią jest zakład gastronomiczny, prowadzący sprzedaż napojów gorących i zimnych, ciastek, lodów i wyrobów cukierniczych.

8. Bufetem jest stoisko gastronomiczne stałe bądź ruchome, prowadzące sprzedaż dań zimnych i gorących oraz zimnych i gorących napojów, wyrobów cukierniczych, ciastek, lodów, wina i piwa — w pełnym bądź ograniczonym zakresie w miejscach zamkniętych bądź

otwartych. Napoje alkoholowe — poza wyżej wymienionymi — można sprzedawać w bufecie tylko za specjalnym zezwoleniem prezydium terenowej rady narodowej. Nie może być udzielone tego rodzaju zezwolenie dla bufetów przyzakładowych i akademickich, a także dla bufetów w teatrach i kinach.

§ 3. Zakłady gastronomiczne, o których mowa w § 1 i § 2, z wyjątkiem gospód, barów mlecznych i bufetów, dzielą się na kategorie.

§ 4. 1. Do kat. I zalicza się zakłady gastronomiczne o najwyższych kosztach obsługi konsumentów, spowodowanych: położeniem lokalu, charakterem oraz zakresem jego działalności (główna trasa komunikacyjna, wielkie miasta, trudna dostawa produktów itp.), wykwintnym urządzeniem (lustra kryształowe, kandelabry, marmury itp.), urządzeniami rozrywkowymi dla konsumentów (podium orkiestrowe, parkiety dancinowe, estrady dla występów artystycznych, specjalne wendy itp.) oraz koniecznością stałego kompletowania potraw i napojów w najszerszym asortymencie.

2. Do kategorii II zalicza się zakłady gastronomiczne o średnich kosztach obsługi konsumentów, a więc o średnim wyposażeniu, nie położone w zasadzie przy głównych trasach komunikacyjnych i prowadzące działalność, o której mowa w ust. 1, w pełnym bądź ograniczonym zakresie.

3. Do kategorii III zalicza się pozostałe zakłady gastronomiczne.

§ 5. 1. Zaszeregowania istniejących w chwili wejścia w życie niniejszego zarządzenia zakładów gastronomicznych do właściwych typów i kategorii dokonają prezydium właściwych terytorialnie powiatowych (miejskich) rad narodowych na wniosek właściwych terytorialnie oddziałów central spółdzielczych lub państwowych przedsiębiorstw gastronomicznych.

2. W przypadku wątpliwości co do uwzględnienia wniosków, wymienionych w ust. 1, prezydium rad narodowych przesyłają sprawy prezydiom wojewódzkich rad narodowych. Od decyzji prezydiów wojewódzkich rad narodowych służy zainteresowanym odwołanie do Ministra Handlu Wewnętrznego w terminie przewidzianym w przepisach o postępowaniu administracyjnym. Wnieście odwołania nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego orzeczenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 15 lutego 1951 r.

Minister Handlu Wewnętrznego: T. Dietrich